SLÄKTPOSTEN

Medlemstidning Nr 1 2025
Nr 141 årgång 47

Nässjöbygdens Släktforskare

I detta nummer av Släktposten:

Ellis Island - porten till Amerika
En spännande inblick i vad som väntade immigranterna.

Släktforskningens Dag: berättelser om Hultets Gård, Ingsbergs Säteri och Åkershäll.

Årsmötet 2025
Rapport från årsmötet 18/2 2025

DNA i Släktforskningen
Föredrag av Släktforskarbröderna

Nässjöbygdens Släktforskare

Föreningen bildades 1974 och är medlem i Sveriges Släktforskarförbund.

Adress:
Nässjöbygdens Släktforskare
c/o Margareta Edqvist, Syrengatan 19, 571 39 Nässjö
margareta.edqvist@telia.com

Förtroendevalda

Styrelse:
Ordförande: Margareta Edqvist
070-231 35 82, margareta.edqvist@telia.com

Vice ordförande: Ulla-Britt Lindqvist
070-283 55 83, ullabritt.li@gmail.com

Sekreterare: Monica Sundbrandt
072-514 66 06, monicasundbrandt@hotmail.com

Kassör: Håkan Björnholm
073-091 27 26, nassjoslaktforskare@outlook.com

Ledamot: Lennart Ahlstedt
070-328 43 02, ahlstedt@netatonce.se

Ledamot: Mirbeth Lennartsson
070-238 12 80 , mirbeth43@icloud.com

Ledamot: Olle Jansson
070-590 35 81, 6408jansson@telia.com

Ledamot: Bengt-Olof Svensson
070-724 11 36, svenssonbengtolof@gmail.com

Ledamot: Benita Sidorius
benita.lj@gmail.com

Revision:
Ann Lindqvist, 070-356 74 32
ann55lin@gmail.com
Lena Johansson, 070-240 59 61,
lena.svensdotter@gmail.com
Suppleant: Bertil Petersson, 070-200 99 25
bertil.petersson5@gmail.com

Valberedning:
Inger Johansson, 072-518 78 82,
ingerlinnea697@gmail.com
Anita Karlsson, 070-520 38 69,
anita.k.karlsson@telia.com

Tryckeri: ÅkessonBerg, Nässjö

Vår medlemstidning
SLÄKTPOSTEN utkommer med 2 nr per år.

Redaktionskommitté:
Margareta Edqvist, (ansvarig utgivare)
margareta.edqvist@telia.com
Pia Gylletorn, (redaktör) piagyll@hotmail.com
Monica Sundbrandt monicasundbrandt@hotmail.com

Manus är välkomna till redaktör Pia Gylletorn, piagyll@hotmail.com eller till någon i redaktionskommittén, se ovan!

Författarna är ansvariga för innehållet. Redaktören förbehåller sig rätten att redigera materialet. Citat ur Släktposten får göras om källan anges. När det gäller hela artiklar krävs författarens tillstånd.

Mottagare av utbytestidningar:
Margareta Edqvist, margareta.edqvist@telia.com

Våra tidskrifter, litteratur, m.m. finns tillgängliga i Nässjö Stadsbiblioteks forskarrum. Där finns bl.a. utbytestidningar från andra föreningar samt Svenska Släktforskarförbundets skrifter.
Datorer i forskarrummet måste alltid bokas på telefon 0380-51 82 33.
Vi har ett mycket gott samarbete med bibliotekets personal. Du kan känna dig välkommen!

Medlemsregistret handhas av Håkan Björnholm
Meddela ev adress-, e-post- eller telefonändringar till
073-091 27 26, nassjoslaktforskare@outlook.com

Vill du bli medlem?
Kontakta någon i styrelsen, kom till ett möte eller sätt in avgiften på plusgiro 49 49 15-2 med namn, adress och telefonnummer. Märk ”Ny medlem”. Du kan också anmäla dig på vår hemsida: www.nassjoslaktforskare.se

Medlemsavgift 2025:

Enskild medlem:	200:-
Familjemedlem:	100:-

Besök gärna vår hemsida:
http://www.nassjoslaktforskare.se
Webbmaster Pia Gylletorn

VÄLKOMMEN!

Omslagsfoto: Ellis Island och södra Manhattan
Foto fineartamerica.com

Innehåll i detta nummer:

3 Ordföranden har ordet
4 Notiser och boktips
5 Årsmötet 2025
6 Ellis Island—porten till Amerika
10 Släktforskningens Dag 2025
12 Jakten på ett fotografi
14 Lövhults kapell
15 DNA i släktforskningen
16 Föreningsprofilerna
18 Program och kommande möten 2025

Ordföranden har ordet

Årets årsmöte avklarat, härligt att så många medlemmar var på plats (40 personer). Nu var det kanske inte för årsmötet alla var där, utan för att lyssna på Leif Ockander som berättade om välkända medicinska profiler i närområdet.

Det blev lite förändringar i styrelsen då Pia Axelsson, Bodil Adolfsson och Mats Trägårdh lämnade sina uppdrag och de som var närvarande avtackades med en bok och blommor. Ett extra stort tack till Pia som varit en del av styrelsen länge, eller som hon själv sa ”jag har klarat av tre ordföranden”. Valberedningen hade gjort ett gott jobb att finna tre nya styrelsemedlemmar; Olle Jansson, Ulla-Britt Lindqvist samt Mirbeth Lennartsson som hälsades välkomna till årets styrelsearbete.

Medlemsantalet i föreningen är tämligen stabilt (183). Förra året fick vi runt 20 nya medlemmar men samtidigt lämnar många äldre föreningen. På senaste styrelsemötet beslutade styrelsen att vårens nummer av Släktposten blir det sista i tryckt form. Från och med höstens nummer kommer vi skicka ut tidningen digitalt. Anledningen är de ökade kostnaderna. En stor del av medlemsintäkterna läggs idag på tryckning och porto för Släktposten. Vi behövde frigöra pengar för att kunna fortsätta med vårt fina föreläsningsprogram så vi valde att satsa mer på det senare. Vi informerade om detta på årsmötet och deltagarna där förstod anledningen, och tyckte det var ett bra beslut. Så hoppas vi att även ni andra gör.

Kanske du behöver hjälp med att tolka någon text, få tips om källor att söka vidare i eller bara diskutera släktforskning. Anmäl dig i så fall till vår släktforskarjour på Vuxenskolan (se programmet rörande anmälan). Anmäl dig i god tid för är det inte tillräckligt många anmälda torsdagen veckan före så måste vi ställa in.

Jag och styrelsen önskar er alla en riktigt fin vår och sommar. Vi ser fram emot att träffa er på våra kommande möten.

Margareta Edqvist

E-post och adressuppgifter!

Vi vill återigen påminna om vikten av att du meddelar din e-postadress och vid behov ändrade namn och/eller adressuppgifter till föreningens kassör Håkan Björnholm.

Kommunikation med föreningens medlemmar och utskick av nyhetsbrev, medlemstidning mm kommer att ske digitalt via e-post. Vill du ta del av detta måste vi ha din aktuella e-postadress!

Du kan kontakta Håkan via e-post nassjoslaktforskare@outlook.com eller på telefon 073-091 27 26.

Eller använd formuläret för adressändring som finns på föreningens hemsida!

Tack för din hjälp!

Notiser

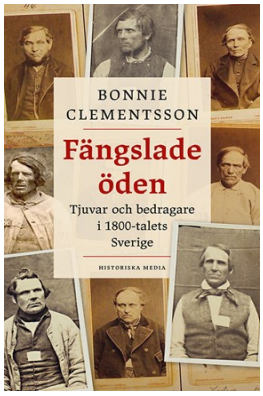
Släktposten via e-post

Från och med hösten 2025 kommer Släktposten endast ges ut digitalt som PDF-fil. Har du en dator med hyfsat stor skärm går det utmärkt att läsa vår medlemstidning där, liksom givetvis i en smartphone eller på en läsplatta. För att du även i fortsättningen ska kunna få Släktposten så måste vi dock ha din mejladress. Om du inte sen tidigare lämnat dessa uppgifter eller om du bytt adress så vänligen meddela detta till föreningen på nassjoslaktforskare@outlook.com

Boktips

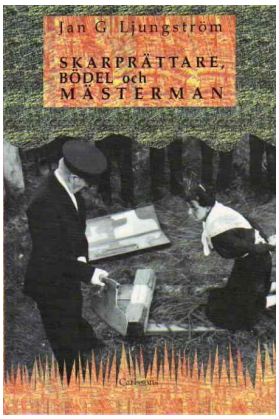
av Margareta Edqvist

Fängslande öden. Tjuvar och bedragare i 1800-talets Sverige.
Bonnie Clementsson (2024), Historiska Media.

Så här skriver de på Historiska Medias egen hemsida när de beskriver boken" Utifrån sjutton straffångars självbiografier – en unik arkivskatt – skisserar historikern Bonnie Clementsson en bild av hur ett liv i kriminalitet kunde te sig i 1800-talets Sverige. Det handlar om fräcka bedrägerier, hårt åtskruvade handklovar och falska bekännelser men också om himlastormande förälskelser. Vi får följa tjuvarna från barndom till livstidsdom och ibland ända till döden. Berättelserna öppnar också upp för reflektion om brott och straff ur ett allmänmänskligt perspektiv, om kriminalitetens strukturer och om individens respektive samhällets ansvar". Läst boken med stor behållning, titeln säger egentligen allt, de intagnas öden är verkligen fängslande.

Skarprättare, bödel och mästerman.
Jan G. Ljungström, (1996) Carlssons bokförlag.

När vi är inne på personer på samhällets nedersta del så vill jag även nämna denna bok som förvisso gavs ut redan 1996. I somras besökte jag Sveriges Fängelsemuseum i Gävle, ett spännande och fint museum som är värt ett besök. De hade lite äldre böcker till försäljning, kunde inte låta bli att inhandla denna. Den handlar delvis om hur dessa yrken gick i arv, och personernas roll och status i samhället. Boken ger oss också en bild av straffmetodernas historia. Hängning och halshuggning var de vanligaste avrättningsmetoderna. Hemskast av alla straff var att brännas levande eller att bli rådbråkad. Myndigheterna menade att avrättningen inte var tillräckligt avskräckande och därför blev de dömda ofta pryglade eller lemlästade före – till exempel blev höger hand avhuggen.

Medlemsavgift för 2025

Medlemsavgiften för år 2025 är fortsatt 200 kronor för enskild medlem och 100 kronor för familjemedlem. Du betalar enklast genom att sätta in medlemsavgiften på plusgiro 494915-2.

Glöm inte att ange ditt namn!

Årsmötet 18/2 2025

Vid det välbesökta årsmötet genomfördes årsmötesförhandlingarna snabbt och effektivt med Aino Nilsson som mötesordförande. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna året.

Valberedningen hade haft ett grannlaga arbete att utföra med 3 avgående styrelseledamöter. Man lyckades hitta ersättare och arbetet var uppenbarligen inte svårare än att valberedningen, bestående av Inger Johansson och Anita Karlsson, kvarstår ytterligare 1 år.

De som lämnade styrelsen var vice ordförande Pia Axelsson, som varit aktiv i styrelsen under många år och kassören Bodil Adolfsson som, med den äran, skött föreningens ekonomi under de senaste åren. Mats Trägårdh som varit med i styrelsen under en period lämnade också.

Den nya styrelsen ser ut som följer:
- Margareta Edqvist, ordförande
- Ulla-Britt Lindqvist, vice ordförande
- Monica Sundbrant, sekreterare
- Håkan Björnholm, kassör
- Lennart Ahlstedt, styrelseledamot
- Bengt-Olof Svensson, styrelseledamot
- Benita Sidorius, styrelseledamot
- Mirbeth Lennartsson, styrelseledamot
- Olle Jansson, styrelseledamot.

Revisorerna Ann Lindqvist och Lena Johansson med revisorssuppleant Bertil Pettersson omvaldes.

Efter årsmötesförhandlingar och kaffeservering tog Leif Ockander över för att berätta om kloka gubbar i våra trakter. Leif är en van föredragshållare efter sin tjänstgöring som överläkare och verksamhetschef på Medicinkliniken på Länssjukhuset Ryhov. Han hade mycket att berätta och av de tre kloka gubbarna får en, Dr Hjorton, bli föremål för ett senare föredrag.

Leif Ockander hade mycket att berätta om Dr. Elis Sandberg och hans behandlingar med THX. Elis Sandberg var egentligen veterinär och hade tidigt börjat intressera sig för vad kalvbrässen hade för påverkan på immunförsvaret. Han forskade på hur cancer kunde påverkas av hans preparat.

Dr. Sandberg drev en klinik utanför Aneby och där behandlades ca 150 000 patienter med injektioner som innehöll kalvbräss. Socialstyrelsen försökte stoppa verksamheten eftersom man inte kunde visa att medlet hade effekt. Ett antal olika processer mot Elis Sandberg pågick under tiden och han fick olika påföljder. Men efter många processer beslutade Läkemedelsverket att godkänna THX som naturläkemedel 1987.

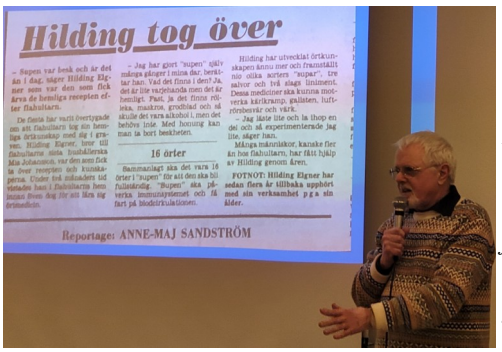
Om det var THX som var verksamt eller om det var Elis Sandbergs skickliga sätt att bemöta patienter och förmedla hopp när sjukvården hade övergivit dem som man inte kunde bota är osäkert. Cancerläkaren Jerzy Einhorn var dock så imponerad av Elis Sandbergs sätt att bemöta sina patienter att han skickade sina studenter att auskultera på Sandbergs klinik.

Under och efter föredraget fick Leif Ockander ta del av flera personliga erfarenheter av Sandbergs verksamhet.

Efter en timmes föredrag om Dr. Sandberg var alla eniga om att man ville höra om Flahultarn, som egentligen hette Sven Ingemarsson och var bosatt i Flahult mellan Taberg och Barnarp. Till honom kom folk för att få en ”sup”, vars innehåll var hemligt. Det gick till och med rykten om att han kunde bota blodförgiftning. Vart receptet på supen tog vägen efter Flahultarns bortgång finns olika teorier om. Leif Ockander hade funderingar på om Flahultarn var penicillinet på spåren eftersom drycken stod på köksbänken. Kanske började det växa mögel av samma sort som fanns i penicillin? Det visade sig att det fanns personer i publiken som hade kopplingar till Flahultarn och e-postadresser utbyttes med Leif Ockander.

Trots att kvällen blev lång såg man ingen som skruvade på sig och ville gå hem.

Text & Foto: Monica Sundbrandt

Hilding tog över

– Supen var berå och är det än i dag, säger Hilding Elgner som var den som fick åtnjuta de hemliga recepten efter flahultarn.

De tänta fått vanit övertygade om att flahultarn log sin hemliga örtmixskap med sig i graven. Hilding Elgner, bror till flahultarns sista husbållerska Ida Johansson, var den som fick de över receptet och kunskaperna. Under två månaders tid vistades han i flahultarns hem innan Sven dog för att lära sig örtmedlen.

– Jag har gjort "supen" själv många gånger i mina dar, berättar han. Vad det finns i den? Ja, det är lite varierande men det är hemligt. Part. ja det finns rölska, maskros, grodblad och så skulle det vara alkohol i, men det behövs inte. Med honung kan man ta bort beskheten.

16 örter

Sammanlagt ska det vara 16 örter i "supen" för att den ska bli fullträffig. "Supen" ska påverka immunsystemet och få fart på blodtrycksfunktionen.

Hilding har utvecklat örtkunskapen ännu mer och framställt nio olika sorters "supar", tre salvor och två slags linitment. Dessa mediciner ska kunna motverka kärlkramp, gallsten, luftrörsbesvär och värk.

– Jag lärde lite och la ihop en del och så experimenterade jag lite, säger han.

Många makalösor, kanske fler än hos flahultarn, har fått hjälp av Hilding genom åren.

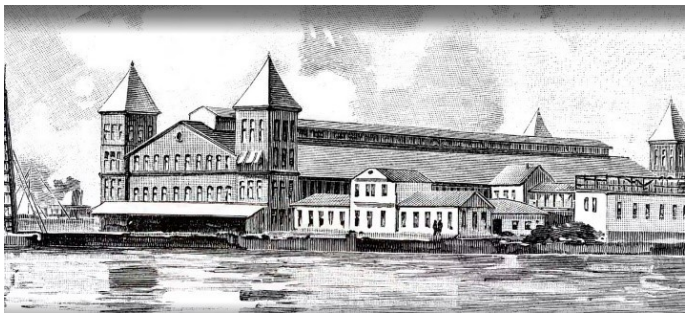
FOTNOT: Hilding Elgner har sedan flera år tillbaka uppbått med sin verksamhet p g a sin ålder.

Reportage: ANNE-MAJ SANDSTRÖM

Leif Ockander höll ett mycket uppskattat föredrag om ett antal ”kloka gubbar”.

Ellis Island - porten till Amerika

Berit Ekberg har besökt den kända immigrationsstationen och ger oss en inblick i vad som mötte miljontals människor som sökte lyckan i Amerika.

Ellis Island 1892

Ellis Island - porten till Amerika

Från början var det bara en liten sandbank och en fågelö men ön växte och köptes 1776 av köpmannen Samuel Ellis. En krog fanns på ön vid den tiden – en mötesplats för traktens fiskare. Ättlingarna till Ellis sålde ön till staten New York för att senare säljas vidare till den federala regeringen. Under en tid fanns där både kaserner och krutförråd. 1890 började man bygga den första immigrationsstationen på det som nu kallades Ellis Island. Ön hade innan dess gjorts dubbelt så stor med hjälp av fyllnadsmassor från slaggprodukter från fartyg samt från utbyggnaden av tunnelbanorna i New York. I början på 1900-talet anlades ytterligare två öar för sjukhus och administration också det med hjälp av fyllnadsmassor.

Från 1855 till 1890 hade immigranterna tagits emot i Castle Garden i Battery Park på södra Manhattan. När den byggnaden blev sliten stängdes den 1890. Från 1890 till 1891 var en tillfällig station i bruk i Barge Island på Manhattan. Före 1855 var det i stort sett ingen kontroll av inresande till USA. Den första januari 1892 öppnades immigrationsstationen på Ellis Island. Den dagen anlände 700 immigranter till ön och totalt det första året kom 450 000 inresande. Under de kommande 62 åren skulle mer än 12 miljoner invandrare anlända till USA via Ellis Island. Av Sveriges 1,2 miljoner utvandrare passerade ca 1 miljon denna plats på sin väg till ett bättre liv i Amerika.

1897 härjade en storbrand på Ellis Island då 200 immigranter befann sig på ön. Ingen av dessa blev skadad, men samtliga byggnader, som då var av trä, blev totalförstörda, likaså samtliga skeppslistor bakåt till 1855. Barge Island fick för några år öppnas igen. Snabbt beslutades det att bygga upp husen igen på ön och i december 1900 invigdes den nya huvudbyggnaden, som var uppförd i rött tegel och kalksten. Den var beräknad för 5000 immigranter per dag. 1907 var det år då flest immigranter kom till ön – ca 1,5 miljoner. Rekordet per dag blev nästan 12000 det året.

Synen som mötte emigranterna efter en lång färd till havs. Foto från 1903.

En explosion förstörde återigen byggnader på ön i juli 1916. Troligen var det tyska sabotörer som genomförde dådet. Efter detta uppfördes det nya taket på Great Hall. Efter första världskriget skärpte man reglerna för immigration och avslog därför fler ansökningar, men några år senare ökade invandringen igen.

1924 skärptes reglerna ytterligare och man skulle från och med nu ansöka om inresetillstånd från hemlandet, vilket innebar att Ellis Island mer blev en uppsamlingsplats för personer som försökt komma in i USA olagligt.

Ellis Island - porten till Amerika forts. från föregående sida

Ön användes före, under och efter världskrigen till militära ändamål. 1954 stängdes Ellis Islands mottagningsstation och de 33 byggnaderna på ön fick stå tomma.

Ankomsten till Ellis Island
Efter en lång och besvärlig resa över Atlanten gjordes en första inspektion på fartygen vid inloppet till New York. Första- och andraklass-passagerare behövde inte resa vidare utan släpptes av direkt i New York. Dessa ansågs ha god ekonomi och förväntades därför inte belasta samhället i någon form, men fanns det misstanke om t ex sjukdom, fick även de följa med till Ellis.

På väg till Ellis Island passerade man Liberty Island med Frihetsgudinnan, om vilket en kvinnlig resenär nämnde: ”Detta måste vara ett av världens sju underverk”. Jag kan tänka mig att min släkting, lilla Jenny 14 år storögt beundrade statyn vid sin ankomst 1904, samtidigt som hon höll storasyster Beda hårt i handen. Vad som väntade henne på Ellis Island kanske hon inte riktigt insåg men för Beda var det andra gången hon reste över Atlanten.

Efter landstigningen delades man upp i köer, en för män och en för kvinnor och barn. Många hade biljetten i munnen, eftersom man hade händerna fulla med bagage. I ankomsthallen lämnade man sitt bagage och där väntade en första inspektion. Inspektörerna hade en krita i handen och skrev bokstavskoder på ytterkläderna för att läkarna sedan snabbt skulle kunna undersöka personen.

Läkarundersökning. Här kan man se läkaren i uniform undersöka ögonen. Man ser också bokstavskoderna som ritats på kläderna.

För immigranten var koderna helt obegripliga. Sedan fortsatte man upp till registreringshallen.

De friska och arbetsföra samt de som hade alla papper i ordning, kom snabbt igenom de första kontrollerna, vilka tog 2-5 timmar, men alla som misstänktes ha problem av olika slag togs åt sidan – och det var många – ungefär 20 procent.
80 procent kom alltså igenom direkt och det på ca 5 timmar, men de återstående 20 procenten fick gå igenom ytterligare tester och undersökningar.

De som klarat den första inledande inspektionen väntar i burar i den stora registreringshallen.

Ett sjukhus fanns på den konstgjorda ön mitt emot huvudbyggnaden. Där kunde man få stanna i flera dagar eller veckor och bland patienterna fanns många barn. Mässlingen var en vanlig och farlig barnsjukdom.

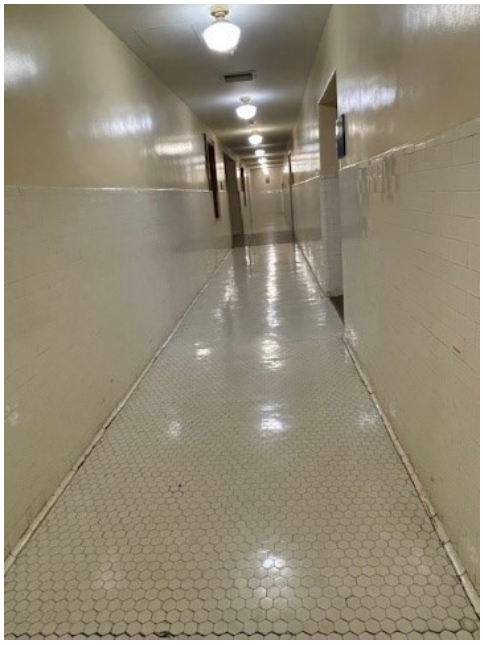
2 procent, som ansågs vara för sjuka eller ha defekter av olika slag, skickades tillbaka med vändande båt. Rederierna hade krav på sig att ta med sig de resenärer, som inte blev insläppta, tillbaka till hemlandet, vilket förstås var en stor skam för de drabbade. Man kom hem både fattig och ratad.

Människorna slussades omkring som boskap i trånga fållor. Det kunde bli stökigt och det kunde uppstå mindre gruff i köerna. Alla var inte nyktra och man trängdes med folk från många olika länder, vars språk man inte förstod. De flesta immigranterna kunde inte ett ord engelska och inspek-

Ellis Island - porten till Amerika forts. från föregående sida

torerna talade inget annat språk än engelska. Det var vid registreringen som många svenskar bytte namn (mer eller mindre frivilligt). Det fanns tolkar till hjälp, men det uppstod missförstånd ändå och de svenska namnen var kanske många gånger obegripliga för amerikanerna.

Husen på Ellis Island är ju byggda för kontroll av immigranter. Det mesta är byggt i kakel eller sten, det ekar var man än går. Man får en känsla av sjukhus och det var ju också sjukdomarna som man försökte hålla utanför de amerikanska gränserna.

Jag tyckte själv det nästan var lite kusligt att gå i de här korridorerna. Foto: Berit Ekberg.

Läkarundersökningen var många gånger förnedrande särskilt för många av kvinnorna, som aldrig hade varit hos en doktor förut och värre var att läkarna bar militäruniformer som naturligtvis ledde till ännu mer rädsla hos patienterna.

En sjukdom som man var särskilt orolig för var trakom, ögonsjukdomen som kan leda till blindhet. Läkarna hade ett specialinstrument, som vände ut och in på ögonlocken för att undersöka ögonen. Det man tyvärr inte var medveten om kring förra sekelskiftet var hygienen. Läkarna tvättade varken händer eller instrument mellan undersökningarna och då förstår man vilken smittokälla själva undersökningarna var.

Immigrationen var en arbetskraftinvandring och man var helt enkelt inte intresserad av att ta emot icke arbetsföra personer. Förutom hälsokontroller, testades andra förmågor hos immigranterna. Ett test som gjordes återges av en polsk-judisk invandrare som följer:
De ställde frågor till oss. ”Hur mycket är två och ett? Hur mycket är två och två? Men en ung flicka från vår stad frågade de ”Hur städar Du trappor, från toppen eller botten? Då svarar hon: Jag har inte kommit till Amerika för att städa trappor!”

Man testade också allmän läskunnighet och de som var över 16 år och inte kunde läsa 30-40 ord på sitt eget språk fick inte komma in i landet. En lag trädde i kraft i början på 1900-talet som förbjöd personer med fysiska och mentala funktionshinder att resa in. Barn under 16 år, utan vuxet sällskap fick heller inget inresetillstånd. En svensk 12-årig flicka som kom för att förenas med släktingar, men utan vuxet sällskap, fick problem vid kontrollerna, men i sista stund fick man tag på en moster till henne och flickan slapp att bli skickad tillbaka till Sverige.

Efter många timmar, ibland dagar eller veckor så väntade äntligen det nya landet!

Att lämna Ellis Island

Efter kontrollerna kunde man utan extra kostnad få middag (motsvarande vår husmanskost) serverad i matsalen. Invandrarna kunde där komma i

Ellis Island - porten till Amerika forts. från föregående sida

kontakt med för dem okänd mat, som t ex bananer och glass. Folk försökte komma från Ellis Island så snabbt som möjligt. Upplevelserna där hade för de flesta varit både plågsamma och förnedrande. Med ”landing card”, växlade pengar, tågbiljett och lunchlåda var man beredd att fara vidare med färjan mot land igen. 70 procent åkte genast vidare och stannade inte ens en natt i New York. För de flesta hade resan börjat månader eller år tidigare och man hade oftast en lång resa kvar framför sig.

Museet

I många år stod lokalerna på Ellis Island tomma, men byggnaderna har varsamt restaurerats och idag är Ellis Island ett välbesökt museum, som öppnades 1990. Man tar båten från Battery Park på södra Manhattan och via Frihetsgudinnan anländer man till exakt samma kaj, som invandrarna en gång gjorde.

Jag var själv på ön i somras och tycker att huvudbyggnaden var fantastisk. Tyvärr blev tiden lite för kort där, men jag fick en aning om hur våra släktingar en gång hade haft det vid ankomsten. Utomhus finns Hall of Honour, som består av mängder av metallplattor med inristade namn på alla invandrare via Ellis Island, d v s de vars ättlingar som har betalat för detta.

Här står jag och beundrar namnen vid Hall of Honour. Foto: Helén Strömberg Bonhivert

Berit Ekberg

Källor: history.com, ellisisland.se, ellisisland.org, Podden Släktband/SR, Gamla bilder från history.com

Ellis Island idag. Runt cirkeln till höger löper Hall of Honour.

Släktforskningens dag 18/1 2025

Släktforskningens dag, som också kallas Släktforskardagen, är en speciell dag för alla som är intresserade av att utforska sina rötter och sin släkthistoria. Den infaller varje år den tredje lördagen i januari sedan 2018. Under denna dag öppnar många av Sveriges Släktforskarförbunds medlemsföreningar, hembygdsföreningar, arkiv och bibliotek sina dörrar och arrangerar aktiviteter för släktforskningsentusiaster.

Det var hög och god stämning då ett 50-tal personer kom, tittade och lyssnade till föredrag och utställning samt minglade, drack kaffe och köpte lotter när föreningen firade Släktforskningens Dag den 18:e januari i år.

Hultets Gård genom tiderna

Ulla Nordins barn, Lars och Åsa, inledde Släktforskningens dag med sina berättelser om Hultets

Gård samt Ulla Nordins konstnärsliv. Lars började sin berättelse om sin egna släktforskning och att han sen så småningom gick över till att forska om gården Granshultet/Hultet. Deras familjehistoria går tillbaka till år 1760 då deras anfader börjar arrendera frälsehemmet Granshultet/Hultet.

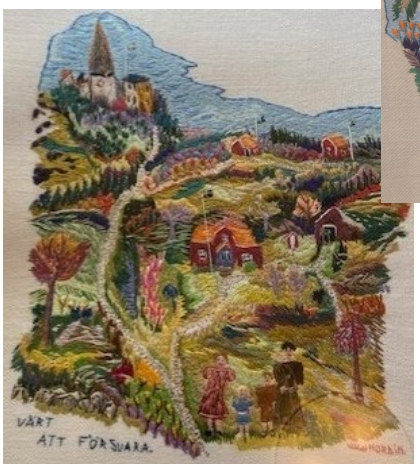
Lars visade både kartor och familjebilder där vi fick följa familjens öde. År 1905 köpte Karl Alfred och Clara Maria Augustsson/ Johansson gården Granshultet och Sörängen. Samtidigt byttes namnet på gården från Granshultet till Hultet. Delar av marken styckades av och såldes, bl.a. marken som blev Sörängens Folkhögskola samt marken som Missionskyrkan köpte som blev Ungdomsborgen.

Dottern Agnes Maria och hennes man Carl Axel Eugen tog över gården. 1923 såldes gården till Karl Hall i Lättarp men familjen arrenderade Hultet och fortsatte driva lantbruket vidare. 1926 var huset på Hultet 2A färdigbyggt och 1928 föddes Ulla Nordin på gården. 1939 köptes gården av Nässjö kommun och familjen fortsatte att arrendera gården. 1964 började jordbruket avvecklas och 1968 brändes Hultets gård ner av stadens brandkår.

Gården Hultet 2A låg ungefär där Nybergs Bil ligger idag. 2020 dog Ulla Nordin av ålderdom.

Åsa berättade vidare om deras mamma Ulla Nordins liv. Det var först vid 55 årsåldern när Ulla gick i pension som konsten och kreativiteten verkligen exploderade för henne. Ulla sydde, broderade, vävde och målade. Hon hade ett stort konstnärsbehov och ett berättande konstnärskap. Hon skapade gärna olika motiv från sin barndom bl.a. om uppväxten, husförhör, lantbruket och Nässjö stad m.m. Det förekom ofta en flicka i blå klänning och ljust hår, det var Ulla själv som blev placerat i konstverket. På äldre dar blev samhällsengagemanget större och budskapen syntes i konstverken. Bl.a. broderade Ulla tavlor med budskapet. ”Land värt att försvara” och ”Jorden är ett klot – där bor vi”. Det är aktuella budskap även idag.

Två av de vackra broderier med budskap som visades.

Släktforskningens dag 18/1 2025 forts. från föregående sida

Ingsbergs Säteri
Carina Bergström berättade om Ingsbergs säteri, som tidigare även har hetat Ingatorp, Ingarp samt Ingarpsberg. Hon visade gamla kartor över Ingarpsberg, bl.a. från år 1685 och berättade om några av de gamla ägarna. David Dachsberg som föddes tidigt på 1600-talet och dog 1667 och Gustaf Queckfeldt som levde mellan 1628–1712. Det var på den tiden stora områden som ingick i Ingarpsbergs ägor; bland andra Handskeryd, Spexhult, Toranäs, Knutsnäs och Svaläng.

Senare köptes Ingsbergs säteri av Anders Sjölin. Hans son, med samma namn som sin far, tog därefter över gården. Under Anders den yngres tid gjordes mycket av markerna runt säteriet till ängar som kunde brukas. 1805 byggdes den nya byggnaden upp som troligen hade sin inspiration från Rosenlunds herrgård. I det nya säteriet fick rummen de fantasifulla namnen; blå förmaket, röda förmaket, gula rummet, ljusröda rummet, blå gästrummet och brandgula rummet m.m. Det tydes ha varit ett mycket färgstarkt hem.

Anders Sjölin hade ett stort samhällsengagemang i Nässjö och var emot spritdrycker, var initiativtagare till skola och donerade pengar till kyrkan.

Så småningom tog August Tisell över Ingsbergs säteri under några år. 1874 köptes säteriet av familjen Svensson från Bästhult i Barkeryd. Det var den kände och förmögne Sven Magnus Svensson som tidigare emigrerat till Amerika som då blev ägare. Hans mor Margareta Andersdotter fick flytta dit och hon dog där 1894 som 100-åring.

1909 delades Ingsbergs säteri och då blev det nya ägare för de avstyckade markerna Ingsberg, Elfshult, Muggebo, Sörängen och Hultet. Under senare tid har Ingsberg varit både barn- och mödrahem och skola.

Inmurad på Sjögärdsgatan 48 finns denna sten med texten: ”Här låg gamla Ingsberg som nedbrändes under ofredsåret 1612”.

Åkershäll—en ”sinnebild av folkhemmet”
Gunilla Framme bodde i Åkershäll som barn 1948-1960. Hon forskade många år senare hur stadsdelen kom till. Hon har nu gett ut en bok som heter ”Så minns vi Åkershäll” som är en minnesbild ur barnperspektiv.

Kommunalborgmästaren August Johnsson lanserade byggprojektet i en utredning 1945 och var drivande i att det skulle bli ett bostadsområde eftersom det var bostadsbrist i Nässjö vid den tiden. Området Åker intill var vid den tiden stämplat som ett ”rövarsamhälle”. Uppdraget gick till arkitekten Eric Sigfrid Persson som precis hade ritat området Friluftstaden i Malmö. Men projektet möttes med både kritik och svårigheter, bl.a. gick företaget som först hade fått uppdraget i konkurs. Till slut fick lokalföretaget Linden ta över byggnationen.

Arkitekten hade som ambition att bygga en ”stad i staden” och där ingick det bostäder, speceri-, mjölk-, charkuteri-, fisk-, sybehörsaffär, bageri och dam- och herrfrisör samt restaurang. Men det fanns gott om andra lokaler för gemensamma aktiviteter. Vid invigningen 1949 kom socialminister Gustav Möller som ingick i Erlanders regering och sa bland annat att Åkershäll var ”En mönsterbebyggelse över vilken Nässjö stad kan känna stolthet”. Området med de fem u-formade husen, radhusen skulle blandas med grönska och öppna ytor. 1950 bodde det 912 invånare i de 244 lägenheterna. Dock hade det inte inplanerats någon skola för de många barnen som hade flyttat in. Skolan fick ta restaurangens lokaler.

Det var mycket fritids- och hobbyaktiviteter inom Åkershäll. De boende kunde hålla på med foto, teater, scouting och olika sporter. Det fanns många eldsjälar som arrangerade trivselaktiviteter som jul- och midsommarfester, olika mästerskap m.m. Barnen lekte nästan alltid utomhus i olika lekar och aktiviteter. Det fanns ett kollektivt ansvarstagande, god ordning och frånvarande av skadegörelse, många ideella krafter och synliga vaktmästare, fysiska aktiviteter och utomhusvistelse.

Fotografier i släktforskningen

Jakten på ett fotografi

1985 blev min pappa inbjuden till en kusinträff. De var totalt tio kusiner på hans fars sida men jag har ingen aning om träffen även inkluderade föräldrar, barn och/eller respektive. Det jag vet är att jag själv var i en tid då fokus låg på helt andra saker så jag var inte med i festligheterna. Släktforskarintresset hade jag dock redan i mig och jag minns att jag vid något tillfälle i mitten av 80-talet tog tåget från Stockholm ner till Nässjö för att träffa två av pappas fastrar och så att säga pumpa dem på så mycket information jag kunde. Det var senhöst och regnigt. De få träd jag kunde se hade sedan länge tappat sina löv. Fasaderna kändes stela och okända där jag letade mig fram till Storgatan 55. Nässjö kändes då som en främmande grå stad med likadana gator åt alla håll i mina ögon. Föga visste jag då, att jag ett decennium senare skulle flytta ner till mina anors trakter och här verkligen finna mina rötter.

I inbjudan till kusinträffen fanns, förutom naturligtvis tid och plats för tilldragelsen, en enkel antavla och ett suddigt familjefoto på kusinernas föräldrar och deras föräldrar. Detta var ju på stencilernas och de tidiga fotostatkopiornas tid så kvalitén var inte den allra bästa men jag har ända sedan dess verkligen vårdat denna gamla fotokopia och önskat att jag någon gång skulle få tag på det faktiska fotografiet.

Som liten hörde jag då och då talas om farbror Gunnar (farfars äldste bror) som for till Amerika och som man inte visste så mycket mer om. Jag hörde också lite om min farfar som dog innan jag var född. När jag var liten var det inget som jag la så mycket vikt vid, jag hade ju farmor och hennes syster och de var gott nog. När jag sen trätt in i vuxenlivet och fokus som sagt låg på andra saker, dog inom några få år både farmor, hennes syster och min far. Helt plötsligt fanns ingen kvar att fråga för syskonen på farfars sida var spridda och inga vi hade någon kontakt med.

Några av farfars syskon flyttade till Alingsåstrakten och några blev kvar i Nässjötrakten med omnejd. Alla skapade naturligtvis sina liv och bildade familjer. Själv föddes jag och växte upp i Stockholm och precis som de, var jag också sen fullt upptagen med att bilda min egen familj och ha fokus på det. Tiden gick och nästan allt vad gällde släktforskning lades på is i närmare trettio år men sen fanns helt plötslig tiden när alla barn var utflugna ur boet. Problemet då, var ju att alla de äldsta på alla grenar hade lämnat jordelivet liksom flera av deras barn, alltså pappas kusiner. Kvar var dock några stycken och jag började jakten på fotografier, dokument och berättelser som kanske kunde finnas kvar. Det gick inget vidare. Det verkade inte finnas så himla mycket varken av intresse eller sparat. Jag försökte i omgångar och sökte även på alla internetsidor jag kunde komma på.

Jag har sökt i fotografarkiv, på Rötters porträttfynd, Svenskt porträttarkiv, Facebooksidor, Digitalt Museum och så vidare utan att hitta denna familjebild och inte heller ett endaste foto på någon av de enskilda familjemedlemmarna. Den enda som jag tänkte verkligen kunde ha kvar detta foto var den ättling som bor kvar i farfars föräldrahem men hon var fullkomligt omöjlig att få tag på hur jag än försökte. Det var verkligen som att köra huvudet i väggen gång på gång. Jag fick helt enkelt acceptera att jag aldrig skulle få tag på fotot och att jag fick vara glad för den suddiga kopia jag hade. Den av pappas kusiner som en gång i tiden gjorde inbjudan hade ju till och med namngett alla på fotot så det var ju faktiskt något att vara nöjd med. Men, det gnagde i mig. Jag kunde inte släppa det.

Sen var det ju den där frågan om vad som hände med farfars bror Gunnar. Hans gravsten finns på Aneby kyrkogård men när jag kontaktade kyrkan för att få döds- och begravningsdatum fanns inga sådana uppgifter. Det om något väckte detektivlustan i mig. Mer om den jakten i nästa nummer.

Strax före julen 2024 fick jag tillgång till några gamla album som i många år legat glömda efter min faster och där fanns bland annat en bild på

Fotografier i släktforskningen forts. från föregående sida

min farfar som ung. På nytt tog jag fram den gamla fotokopian och insåg att personerna kanske inte var riktigt rätt namngivna. Ett av syskonen som jag verkligen ville ha en bild av var ju den äldste brodern Gunnar som försvann till Amerika. Jag tänkte sålunda att det vore väl tusan om inte en endaste av alla efterlevande kunde ha kvar detta foto så jag satte igång jakten på nytt.

Nu är ju ett av de större problemen idag, vad gäller detta, att det inte är så lätt att hitta telefonnummer till människor. Det är ibland ett väldigt sökande efter respektive, barn och deras partner eller till och med barnbarn innan man till slut lyckas få tag på rätt nummer. Ja då kommer nästa problem och det är att de flesta människor inte svarar på okända nummer. Så det gäller att skriva till dem först med så mycket information som möjligt för att de ska vara villiga att svara. Jag började systematiskt från den äldste till den yngste av de få kusiner som fortfarande är i livet och kontaktade nästan alla 21 sysslingar och beskrev inte bara i ord utan bifogade även en bild på vilket specifikt foto jag var ute efter. Ingen av dem hade varken sett det eller hade detta i sin ägo. Många var dock glada och tacksamma över att nu få se det så det var ju skoj.

Men så helt plötsligt kom det ett sms från en av kusinerna med en bild. Perfekt fotograferat ur hans eget album. Familjefotot med farfar, åtta av hans syskon (den yngsta av dem var ännu inte född) och deras föräldrar taget runt 1918 utanför deras hus i Aneby. Han kunde också bekräfta vem som var vem på fotot och äntligen hade jag en fin bild av mina anor och en tydlig bild av farfars bror Gunnar. Jag blev så glad att tårarna rann. Jakten på ett fotografi var äntligen över.

Så det jag vill förmedla är: GE INTE UPP! Rätt som det är får man napp.

Text: Pia Gylletorn

Hilma och Karl Gustafsson (längst till höger) med barnen Nils (farfar), Astor, Gunnar, Aldor, Anna-Malin, Pamela, Adela, Vega och lilla Sara. Den yngsta i syskonskaran, Maj-Lis föddes två år senare 1920.

Länkadresser

Förutom att jaga ättlingar till anor har vi numera mycket digitaliserat på internet. Nedan följer några användbara länkadresser till sidor på internet där man antingen kan ladda upp eller leta och i bästa fall hitta fotografier.

https://www.rotter.se/faktabanken/portrattfynd

https://www.hembygd.se/nassjo

https://xn--portrttarkiv-kcb.se

https://www.facebook.com/groups/592177787549600/

Svenskt Klassfoto & Gruppfoto Arkiv | Facebook

https://digitaltmuseum.se/

https://digitaltmuseum.no/

Sök i Krigsarkivets porträttsamlingar - Riksarkivet - Sök i arkiven

Stockholmspolisens signalementsfotografier 1869-1920.

https://www.kb.se/hitta-och-bestall/samlingsbloggen/blogginlagg/2018-10-02-portrattkatalogen---nu-tillganglig-for-alla.html

Utflykt till Lövhults kapell den 10/12 2024

Text Pia Gylletorn, foto Monica Sundbrandt

Sankta Valborgs Kapell

Det rödmålade kapellet vi ser idag byggdes ursprungligen på 40-talet med ambitionen att förena idrottsfolket med kyrkan och blev Sveriges första idrottskyrka. Det hade från början plats för 40 personer. På 50-talet gjordes en tillbyggnad som gav plats för 70 personer och nyligen byggdes kapellet till med sakristia och handikappanpassad toalett. Sankta Valborgs kapell, eller Lövhults kapell som det oftare omnämns i folkmun, har varit mycket populärt bland Nässjöborna att både gifta sig i och att låta döpa sina barn i.

Sankta Valborg var ett helgon född i England omkring 710. I Tyskland blev hon missionär, blev slutligen abbedissa vid ett nunnekloster i Heidenheim som hennes bröder grundat och dog 779. Kvarlevorna blev 871 överförda och skrinlagda i det Heliga Korsets kyrka i Eichstadt. Hennes festdag bestämdes i samband med helgonförklaringen till 1 maj.

Valborgskulten fick stor betydelse främst i Tyskland men spreds sen snabbt vidare till Belgien och England. Folkloristerna förklarade henne som kristnad fruktbarhetsgudinna. Hon var ett betydande helgon och berättelserna om henne liksom avbildningarna av henne i konsten är många.

Vad man vet har ingen annan kyrka eller kapell i Sverige invigts till hennes ära mer än Sankta Valborgs kapell i Hultarp i Nässjö socken. Man tror att Valborgskulten kom till Jönköpingstrakten med tyska köpmän och man antar att franciskanermunkar från Jönköping ursprungligen anlade kapellet. Att kapellet blev helgat åt Sankta Valborg kan härleda sig av att hennes festdag just sammanföll med en äldre brukad marknad i Hultarp, kallad Hultarpa marknad och att Sankta Valborg även var köpmännens speciella helgon.

Mer information och bilder på sanktavalborgskapell.se.

Advent i kyrkan

Den 10 december 2024 var årets sista månadsträff i Nässjöbygdens släktforskarförening en adventsutflykt till just Sankta Valborgs kapell i Lövhult.

Det var tyvärr inte så stor uppslutning denna kväll då evenemanget krockade med ett julbordsfirande men vid ingången till kapellet välkomnades och bjöds de besökare som ändå deltog denna dag på glögg och pepparkakor.

Väl inkomna fick besökarna njuta av musik av Lennart Andersson på keyboard. Det blev en fin blandning av både lite blues och musik med julstämning.

De närvarande fick också höra historien om kapellet, både dåtid och nutid av Lars-Göran Bruce och Ingvar Ellbring. Den ideella och fristående föreningen *Sankta Valborgs Kapell*, som bildades 1997 utan koppling till Svenska Kyrkan, förvaltar kapellet och dess tomt i Lövhults friluftsområde. Föreningen har gjort ett fantastiskt jobb med renovering och underhåll av kapellet. Efter informationen gavs det möjlighet att titta runt i kapellet samtidigt som Lennart Andersson spelade några fler låtar.

Pia Axelsson tackar Ingvar Ellbring och Lars-Göran Bruce.

Ingvar Ellbring i predikstolen från Möbelkultur i Nässjö

Lennart Andersson stod för musiken.

DNA i släktforskningen

Ett föredrag av Släktforskarbröderna

Bröderna Karlsson, Tomas och Mathias som fyndigt kallar sig Släktforskarbröderna besökte oss den 18 mars med sitt föredrag om DNA i släktforskningen och berättade även om två av de mer kluriga fall de haft att lösa.

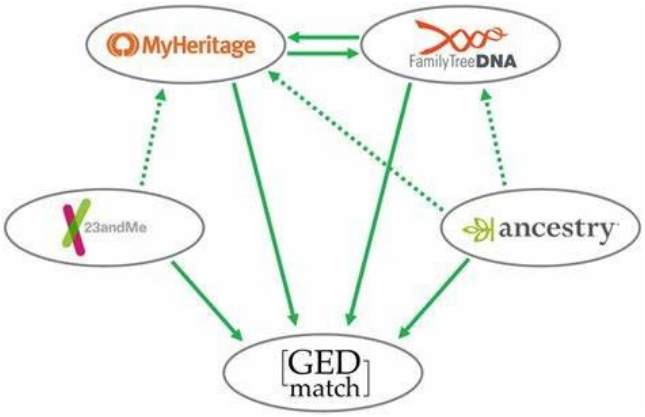
Efter en kort presentation gick de sen raskt in på vad DNA är. Det är den genetiska koden som kan sägas vara receptet för alla livsformer och som är helt unik för varje individ. DNA lagras i våra mer än 30 biljoner cellkärnor.

I släktforskningssammanhang så är det bara en ytterst liten del av vårt DNA som analyseras. Det finns olika typer av DNA-test man kan göra där det vanligaste är autosomalt DNA där man jämför kromosompar 1-22. Dessa kromosomer finns hos oss alla, både män och kvinnor.

För både män och kvinnor finns också mtDNA som ärvs tämligen oförändrat från modern till barnet oavsett kön och detta används för att bekräfta samma kvinnliga släktled.

Sen finns X-DNA och Y-DNA som är våra könskromosomer. Kvinnor har två X-kromosomer (XX) och män har en Y- och en X-kromosom (XY). X-DNA är den ärvda kvinnliga könskromosomen och grundregeln är att en man får sitt X-DNA enbart från sin mor medan en kvinna får sitt X-DNA från både sin far och sin mor. Med en matchning är man släkt men saknas matchning behöver det inte betyda att man inte har ett släktskap då detta DNA rekombineras och där slumpen påverkar och DNA kan blandas. Vad gäller Y-DNA som enbart finns hos männen är det däremot enklare eftersom det alltid ärvs från far till son i stort sett helt oförändrat och på så sätt följer den raka fädernelinjen.

Det finns idag flera olika bolag att testa sig hos och vilket bolag man ska välja är lite efter tycke och smak, plånbok och var i världen man har sin släkt. Som det ser ut just nu så är Ancestry störst på framförallt Amerika medan MyHeritage är störst på svenska matchningar. De fyra största bolagen är Ancestry, FamilyTreeDNA, 23andMe och MyHeritage. Alla har ibland kampanjer då testerna säljs till lite förmånligare pris så håll utkik och jämför. Vilket bolag man än väljer så kan man överföra sitt testresultat mellan de flesta bolag. Nedan ses en skiss över möjliga överföringsvägar. GEDmatch är en kostnadsfri och oberoende databas där man kan ladda upp sitt DNA-resultat oavsett vilket bolag man testat sig hos.

Vad gör man då sen med sitt resultat och sina matchningar. Hur nära släktskap man har med någon mäts främst i cM (centimorgan) och i hur långa segment man har gemensamt. En stark matchning anses vara kring 200 cM eller mer men långt mycket lägre är absolut värt att söka vidare på. Det som tar vid när man vill få reda på hur man är släkt är gammalt hederligt släktforskningsarbete där man helt enkelt bygger ett träd på den personen och försöker bena ut vem den gemensamma anan är och på så vis visa hur man är släkt.

Avslutningsvis berättade Tomas och Mathias om sökandet efter Peter Wretlunds okända morfar som krävt runt 1000 timmars arbete, analysering av 30-40 matchningar av totalt 10606 st. och byggda släktträd med totalt 2886 personer.

Otroligt hjärtevärmande var också berättelsen om Olov Ryner som vid sex års ålder på ett tråkigt sätt fick veta att han var adopterad och om jakten på hans biologiska far. Efter 80 år fick han med hjälp av Släktforskarbröderna till slut veta vem hans far var och som gåva fick han en fin fotobok.

Ihop med traditionell släktforskning är DNA ett fantastiskt hjälpmedel.

Föreningsprofilen

Släktposten fortsätter med traditionen att presentera någon av föreningens medlemmar. I detta nummer presenterar vi lite kort våra tre nyaste styrelsemedlemmar, Ulla-Britt, Mirbeth och Olle.

Vem är du?

Jag heter Mirbeth Lennartsson, är gift med Curt och vi firar faktiskt diamantbröllop till hösten vilket ju är 60 år som gifta. Vi har bott i villa här i Nässjö i alla år men sålde den för fyra år sen och bor nu i en väldigt centralt belägen lägenhet. Tillsammans har vi två barn, fyra barnbarn och nu också ett litet barnbarnsbarn vilket känns väldigt spännande. I mitt yrkesliv var jag sjuksköterska och jobbade främst inom psykiatrin.

Varifrån härstammar du?

Så vitt jag vet kommer hela min släkt i rakt nedstigande led från Småland och då främst från Alsedatrakten. Själv föddes jag i Vetlanda men växte upp i Bruzaholm. När jag var 18 år flyttade jag till Nässjö och delade lägenhet med en väninna. Redan efter ett halvår träffade jag Curt och blev kvar i Nässjö.

Vad fick dig att börja släktforska?

Det som från början väckte mitt intresse var när min far berättade att han var en oäkting. Med hjälp av en väninna började jag då forska så gott jag kunde och vi kom ganska långt bak i tiden på några sidor. Tyvärr har forskningen under lång tid legat på is men jag skulle väldigt gärna vilja komma igång med det igen.

Har din forskning resulterat i nya bekantskaper?

Ja, jag har till exempel fått en ny väninna som jag uppskattar väldigt mycket.

Mest spännande upplevelse eller upptäckt inom din forskning?

Alla otroliga livsöden. En historia från 1700-talet som berörde mig mycket var om en riktig buse på min mans sida. Denne man drack och slogs i stor skala vilket ju tyvärr var alltför vanligt. Han blev änkling med två barn då första hustrun dog. Han tog sig då en hushållerska att ta hand om barnen och som han gifte sig med. Dock slog han henne så illa att hon var tvungen att fly till sin bror i Alseda men dog kort därefter av skadorna han åsamkat henne. Mannens syster tog då plats för att ta hand om barnen och efter en tid försvann familjen till Öland och prästen skrev en anteckning som lyder ”Måtte de aldrig komma tillbaka.” men inte långt efter kom systern tillbaka sönderslagen och dog en kort tid efter. Så fruktansvärt tragiskt.

Hur engagerar vi yngre i släktforskning?

Vi måste väcka intresset från tidig ålder och göra våra och tidigare generationers liv till spännande berättelser för dem. Och så tror jag att barn måste lära sig att skriva skrivstil igen för att få en chans att kunna läsa gamla skrifter. Ett av mina barnbarn är faktiskt väldigt intresserad och vill börja forska om släkt vi har i Amerika.

Släktforskning med DNA, bu eller bä?

Jag tycker det verkar suveränt med DNA-forskning.

Har du något motto eller levnadsregel?

Behandla andra som du själv vill bli behandlad.

Har du någon episod från din barndom som du vill dela med dig av?

Bara att jag är uppvuxen på landet med natur och djur nära inpå och att jag upplevt det som fantastiskt fint. Jag önskar att fler fick den möjligheten.

Vem är du?

Olle Jansson heter jag och är Nässjöbo sedan -82 då jag flyttade tillbaka hem till Nässjö efter universitetsstudier och arbete. Jobbat som exportchef på Hags i Aneby. Gift med Birgitta född Borendal, hon också från Nässjö.

Varifrån härstammar du?

Mina rötter har jag i Åmål, Dalsland på mammas sida och Säffle, Värmland på min pappas sida.

Vad fick dig att börja släktforska?

På vår vind på Mariagatan 51 stod en amerikakoffert fylld med ett intressant innehåll som brev, fotografier, anteckningsböcker, små klänningar, ja massor av intressanta saker. Vi visste att vår mamma var född i Amerika och vår morfar och mormor emigrerade 1901 respektive 1907. Att gå igenom denna ”skattkista” fick mig att börja släktforska som till slut blev en bok: *De amerikanska flickorna i Åmål.*

Föreningsprofilen forts.

Har din forskning resulterat i nya bekantskaper?
Ja, jag har fått 15 tremänningar – sysslingar som jag inte visste om och som jag har kontakt med. En underbar upplevelse.

Mest spännande upplevelse eller upptäckt inom din forskning?
Det är de 165 breven skrivna av min morfar och mormor som brevväxlade mellan 1911 tills de gifte sig 1913 i Amerika. Där fick vi lära känna morfar och mormor.

Hur engagerar vi yngre i släktforskning?
Det är inte helt lätt. Kanske behöver man ett livsperspektiv innan man börjar. De yngre skall väl se framåt och vi äldre ska se bakåt. Släktforskning är lite av en generationsfråga.

Släktforskning med DNA, bu eller bä?
Nja, är lite frågande om jag vågar.

Till sist har du någon hälsning eller tips till våra läsare?
Det här med släktforskning är så kul, men det är risk att man blir lite nördig, men det är så härligt att bli nördig.

Vem är du?
Ulla-Britt Lindqvist valde att fritt beskriva sig själv så här följer hennes presentation.

Under min skoltid växte ett stort intresse för historia fram och efter gymnasiet studerade jag det ämnet och några andra vid universitetet i Göteborg. Därefter gick jag lärarutbildningen och började så arbeta på Alströmerskolan i Alingsås. I historiestudierna ingick ämnen som paleografi, men något intresse för släktforskning hade jag inte.

Däremot tänkte jag då och då att jag någon gång skulle försöka begripa en del företeelser i min barndom. Jag är uppvuxen i en by i Bottnaryd utanför Jönköping. Vi bodde tre generationer på vår gård och min farmor och farfar var oerhört engagerade i pingströrelsen. Pappa övertog gården men syskonen fortsatte att komma ”hem” och vi träffade då dem och alla dessa kusiner. Ungefär halva pappas syskonskara var frireligiösa medan den andra halvan, som t ex min far tog avstånd från den rörelsen. Men det hindrade inte att jag som barn har befunnit mig inne i tältmöten med tungotal och att jag varit på möten i Nyhem där Lewi Pethrus talade. Så för 15 år sedan började jag forska i framväxten av den lilla Betelförsamlingen hemma hos oss. Detta har sedan lett vidare till ytterligare släktforskning och jag blev också nyfiken på hur DNA-teknik fungerar.

Men alla studier tar tid och är tålamodskrävande och det finns så mycket som är roligt att pröva på. Bland det roligaste jag gjort är att börja filma. Först startade en förening jag var engagerad i filmkurser för ungdomar. Det skulle skrivas manus, ritas storyboard och spelas in ljud. När man hade alla delar skulle de in i ett speciellt dataprogram för att redigeras. Det är det svåraste jag gett mig in i. Det har blivit ett antal filmer sedan dess; en del om familjemedlemmar men andra om personer eller företeelser i lokalhistorien.

Kanske skulle användning av filmmediet kunna vara ett sätt att locka yngre in i att börja berätta om sina äldre släktingar?

Släktposten tackar för presentationerna och önskar en god fortsättning med kommande forskning och styrelsearbete!

DE FLESTA VÄLJER ARKIVDIGITAL

ArkivDigital är populärast bland släktforskare i Sverige. En komplett tjänst som har källmaterialet och registren du behöver, exempelvis kyrkböcker och bouppteckningar för hela Sverige. Plus möjligheten att bygga egna släktträd. Prova gratis innan du bestämmer dig för ett abonnemang. Läs mer på www.arkivdigital.se.

ArkivDigital
Din nyckel till historisk kunskap
Sveriges ledande leverantör av historiskt källmaterial via internet till historiker, släkt- och hembygdsforskare och andra som vill studera källorna i original.

Program och kommande möten 2025

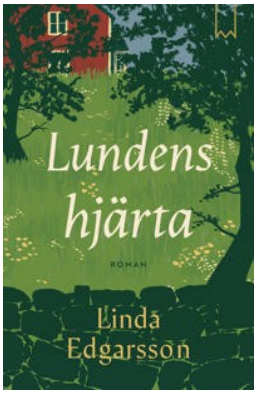
Våren 2025

Måndagen 14 april
Kl. 14:00 till 16:15

Släktforskarjour
Antalet platser är begränsade, anmäl er gärna i god tid. **Anmälan görs direkt till Studieförbundet Vuxenskolan - Veronica Åberg, mobil 070-22 72 997 | Telefon 0380-57 56 02**
E-post veronica.aberg@sv.se
Studieförbundet Vuxenskolan Nässjö, Bäckgatan 4B.

Tisdagen 15 april
Kl. 18:30

Linda Edgarsson kommer till oss och berättar om sitt skrivande. Hur det började och vad som har inspirerat henne. Linda Edgarsson är journalist och copywriter. Hon bor med sin familj på släktgården i Äspefall utanför Eksjö. Hon debuterade med "Där vassen viker" 2022, utkom med "Lundens hjärta" 2023 och den senaste boken ”När isen sjunger” kom helt nyligen nu 2025.
Frälsningsarméns samlingssal, ingång från Brogatan

Tisdagen 20 maj
Kl. 18:30

Nässjö järnvägsmuseum
Lennart Ahlstedt guidar oss. Vi kommer få veta lite om föreningen Nässjö Järnvägsmuseum och dess historia samt när järnvägen kom till Nässjö.
Frälsningsarméns samlingssal, ingång från Brogatan

Program och kommande möten 2025

Hösten 2025

Måndagen 22 september
Kl. 14.00 till 16.15

Släktforskarjour
Antalet platser är begränsade, anmäl er gärna i god tid. **Anmälan görs direkt till Studieförbundet Vuxenskolan - Veronica Åberg, mobil 070-22 72 997 | Telefon 0380-57 56 02**
E-post veronica.aberg@sv.se
Studieförbundet Vuxenskolan Nässjö, Bäckgatan 4B.

Tisdagen 23 september
Kl. 18.30

Skrönor och källkritik.
Ett intressant och viktigt föredrag av Michael Lundholm om vikten av att kontrollera fakta och dokumentera det i släktforskningen.
Hur kan man kontrollera gamla skrönor som berättats i generationer? Berättelserna kan ofta vara väldigt detaljerade och övertygande men hur vet man om de är sanna? Michael går igenom grunderna för källkritiken och visar på hur den kan användas för att analysera faktiska släkthistorier. Många exempel kommer att ges.
Frälsningsarméns samlingssal, ingång från Brogatan - Alla är välkomna!

Måndagen 20 oktober
Kl. 17.00 till 19.15

Släktforskarjour
Antalet platser är begränsade, anmäl er gärna i god tid. **Anmälan görs direkt till Studieförbundet Vuxenskolan - Veronica Åberg, mobil 070-22 72 997 | Telefon 0380-57 56 02**
E-post veronica.aberg@sv.se
Studieförbundet Vuxenskolan Nässjö, Bäckgatan 4B.

Tisdagen 21 oktober
Kl. 18.30

AI som hjälp inom släktforskningen.

Föredrag av Niklas Hertzman. AI (Artificiell Intellgens) inom släktforskningen är ett nytt och spännande "verktyg" och egentligen är det hur stort som helst. Det är bara fantasin som sätter gränserna på hur man kan använda det. Niklas kommer under föredraget att visa exempel på hur man som släktforskare kan använda AI. Förutom lite grundläggande kunskap kommer vi att se exempel på hur ChatGPT kan vara din släktforsknings assistent. Vi kommer att titta på möjligheten med HTR (tolka gammal handskrift) där utvecklingen går snabbt framåt. Det kommer också en del andra lite mer roliga saker man kan göra. Under föredraget blir det även lite prat och tankar kring etik och källkritik inom detta ämne.
Frälsningsarméns samlingssal, ingång från Brogatan

Program och kommande möten 2025

Höst och vinter 2025 forts. från föreg. sida

Lördagen 8 november	**Arkivens dag** Detta är en dag då många verksamheter, föreningar, landsarkiv, kommun arkiv, näringslivsarkiv och även privata arkiv öppnar upp dörrarna för be sökare för att informera om dess innehåll och verksamhet. Mer information kommer i nästa nummer av Släktposten och på hemsidan nassjoslaktforskare.se.
Måndagen 17 november **Kl. 14.00 till 16.15**	**Släktforskarjour** Antalet platser är begränsade, anmäl er gärna i god tid. **Anmälan görs direkt till Studieförbundet Vuxenskolan - Veronica Åberg,** **mobil 070-22 72 997 | Telefon 0380-57 56 02** **E-post** veronica.aberg@sv.se Studieförbundet Vuxenskolan Nässjö, Bäckgatan 4B.
Tisdagen 18 november **Kl. 18.30**	**Berättarkväll** Mer information kommer i nästa nummer av Släktposten och på hemsidan nassjoslaktforskare.se.
Tisdagen 2 december **Kl. 18.30**	**Utflykt** Mer information kommer i nästa nummer av Släktposten och på hemsidan nassjoslaktforskare.se.

Varmt välkomna

Nässjöbygdens Släktforskare

Studieförbundet Vuxenskolan

Stort tack till er som bidragit med manus!
Manusstopp för nästa nummer av Släktposten är 1 oktober 2025